

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos LXXXVI. — Izdan in razposlan dne 19. decembra 1896.

Vsebina: Št. 222. Zakon, s katerim se izpreminjajo določila zakona z dne 3. decembra 1863. l. o vredbi domovinskih razmer.

222.

Zakon z dne 5. decembra 1896. l.,

s katerim se izpreminjajo določila zakona z dne 3. decembra 1863. l. (drž. zak. št. 105) o vredbi domovinskih razmer.

S pritrditvijo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Paragrafi 8., 9. in 10. zakona z dne 3. decembra 1863. l. (drž. zak. št. 105) o vredbi domovinskih razmer, se s tem razveljavljajo in na njih mesto stopajo nastopna določila:

§. 1.

Domovinska pravica se zadobi z izrečnim vzprejemom v domovinsko zavezo.

§. 2.

Izrečnega vzprejema v domovinsko zavezo ne sme občina bivališča odreči tistemu avstrijskemu državljanu, kateri je po zadobljeni samopravnosti skozi deset let, preden je prosil za domovinsko pravico, prostovoljno in nepretrgoma prebival v občini.

Kadar se prebivanje v kaki občini prične v okolnostih, katere izključujejo prostovoljno prebivanje, tedaj prične desetletni rok teči še le s tistim dnevom, ko so nehale te okolnosti. Ako nastopijo take okolnosti še le po pričetku prebivanja, počiva za njih trajanja tek desetletnega roka.

S prostovoljnim opustom prebivanja v občini se pretrga desetletni rok prebivanja. Prostovoljne oddalje pak ni šteti za pretrg prebivanja, ako se iz okolnosti, v katerih se je zgodila, dá razvideti, da se še namerja obdržati bivališče.

V kaki občini pričeto priposestovanje domovinske pravice se z nenavzočnostjo, provzročeno samó po izpolnjevanju zakonite vojne dolžnosti, niti ne ovrè niti ne pretrga. Nasproti pak počiva med trajanjem kake drugačne neprostovoljne nenavzočnosti tek desetletnega roka.

Dalje ne sme prosivec med ustanovljenim rokom prebivanja težaviti preskrbe ubogih. Prostost od šolnine glede otrok, ki hodijo v šolo, in pa uživanje kake ustanove, naposled kaka podpora, dana samo mimogredé, se ne sme šteti med dejanja preskrbe ubogih.

§. 3.

Uveljavljati po zmislu §. 2. tega zakona pridobljeno pravico do izrečnega vzprejema v domovinsko zavezo sme ne samo vpravičenec sam, oziroma njegovi nasledniki v domovinski pravici, to je tiste osebe, katere po določenih §§. 6., 7., 11., 12. in 13. v za-

konu z dne 3. decembra 1863. l. (drž. zak. št. 105) izvajajo svojo domovinsko pravico od domovinske pravice vpravičenca, ampak tudi dosedanja domovinska občina, in ako gré za brezdomovince, tista občina, kateri se je brezdomovinec odkazal na podstavi določil III. oddelka v domovinskem zakonu.

§. 4.

Kadar avstrijski državljani opusti prebivanje v občini, v kateri je po § 2. tega zakona pridobil pravico do vzprejema v njeno domovinsko zavezo, ali kadar neprostovoljno zapusti ozemlje te občine, tedaj sme to pravico vpravičenec sam ali njegov naslednik v domovinski pravici uveljavljati samo še dve leti, njegova domovinska občina pa pet let potem, ko je nehala prebivanje v občini.

Prošnje, katere je po §§. 2., 3. in 4. vložiti za uveljavo pravice do izrečnega vzprejema v domovinsko zavezo, so proste pristojbin.

§. 5.

Vnanjiki in pa osebe, katerih državljanstvo se ne dá dokazati, zadobé po pogojih, določenih v §. 2., pravico do zagotovila, da se vzprejmejo v domovinsko zavezo kake avstrijske občine; toda vzprejem zadobi moč še le tedaj, kadar zadobé dotičniki avstrijsko državljanstvo.

§. 6.

Kadar občina bivališča ne odloči o uveljavljeni pravici do vzprejema v domovinsko zavezo (§§. 2., 3. in 4.), oziroma do njegovega zagotovila (§. 5.), v roku šestih mesecev, računeč od vlozbe prošnje za uveljavo, tedaj pristoji odločba predstojnemu političnemu oblastvu.

Isto oblastvo odločuje v primeru priziva, kadar je občina, bivališča odrekla vzprejem v domovinsko zavezo, oziroma njegovo zagotovilo v primerih §§. 2. do 4., oziroma 5.

§. 7.

Mimo primerov, oznamenjenih v §§. 2. do 4., oziroma 5., odločuje o prošnjah za izrečni vzprejem v domovinsko zavezo občina brez vsakršnega priziva.

§. 8.

Vzprejem v domovinsko zavezo se ne sme dovoliti niti omejen na neki določen čas, niti ne po pogoju, kvarnem zakonitim nasledkom domovinske pravice.

Vsaka taka omejitev ali tak pogoj je ničén in se šteje, kakor bi se ne bil pristavil.

§. 9.

Da se vpelje pristojbina za prostovoljni vzprejem v domovinsko zavezo in pa da se zvišajo take pristojbine, za to je potreba deželnega zakona.

Te pristojbine se stekajo v občinsko blagajnico.

Za vzprejem v domovinsko zavezo, ki se opravi na podstavi določil §§. 2. do 4. v tem zakonu, se ne sme pobirati nobena pristojbina.

§. 10.

Stalno nameščeni dvorni, državni, deželni, občinski uradniki in služabniki in pa taki uradniki in služabniki okrajnih zastopov in javnih zakladov, potem duhovniki in javne učiteljske osebe, naposled c. k. notarji zadobé z dnevom, ko nastopijo svoj urad, domovinsko pravico v tisti občini, v kateri jim je odkazan njih stalni uradni sedež.

Člen II.

Ta zakon stopi v veljavnost z dnevom, katerega se razglasi.

Kedaj pričnejo teči roki določeni v členu I., §. 2., to se ustanavlja na 1. dan januarja 1891. l.

Člen III.

Izvršiti ta zakon je naročeno Mojemu ministru za notranje stvari.

Na Dunaju, dne 5. decembra 1896.

Franc Jožef s. r.

Badeni s. r.